

El Suprem confirma 32 anys de presó a l'acusat de matar un home d'un tret a Calonge per segrestar una dona i violar-la

L'Audiència el va condemnar per assassinat agreujat, violació, detenció il·legal i tinença il·lícita d'armes

El Tribunal Suprem ha confirmat la pena de 32 anys de presó a l'acusat de matar un home d'un tret a Calonge la matinada del 12 de setembre del 2020 per segrestar una dona i violar-la. La sentència, tal com ja va fer el TSJC, desestima el recurs de la defensa i avala la resolució dictada per l'Audiència de Girona que, seguint el veredict del jurat popular, el va condemnar per assassinat agreujat, violació, detenció il·legal i tinença il·lícita d'armes. La defensa al·legava que no estava ben argumentat que cometés l'assassinat per "facilitar la comissió d'altres delictes". El Suprem ho desestima i, tot i que admet que les sentències anteriors ofereixen una "explicació escassa" sobre això, es "dedueix" de la dinàmica dels fets. La sentència de la secció tercera de l'Audiència de Girona, dictada el maig del 2024 i de la que va ser ponent el magistrat-president del jurat l'ldefons Carol, recollia el veredict del tribunal popular que va declarar provat que, poc després de la mitjanit del 13 de setembre del 2020, l'acusat Daniel de la Fuente va anar a bord d'una moto fins a una local de Platja d'Aro on s'exercia la prostitució. Sabia que no tenia diners però, tot i això, va oferir 2.000 euros a canvi de passar 24 hores amb una de les treballadores, amb la condició que anessin a casa d'ell. Va tancar el tracte amb la propietària del bordell, que va trucar a un familiar seu perquè portés tant el processat com la dona amb cotxe fins a un domicili situat a Sant Antoni de Calonge. Un cop allà, i amb l'excusa d'anar amb un vehicle propi fins al lloc on deia tenir els diners, va pujar a casa seva, va agafar una escopeta propietat del seu pare i munició "per caçar senglars" i la va ficar al maleter del cotxe, assegurant-se que les víctimes no ho veiessin. No tenia permís d'armes perquè li havien retirat arran d'una condemna per violència masclista l'any 2016. Després, els va guiar i, amb dos vehicles, van anar fins a un camí de la urbanització Mas Pere de Calonge. Allà, va aturar el cotxe i va fingir que intentava entrar en una casa. Per guanyar temps, va fer veure que s'havia equivocat de claus i, juntament amb les víctimes, van tornar a fer el recorregut fins a casa d'ell, per acabar tornant en aquesta zona boscosa apartada. Segons la sentència, cap a les 2.30 hores de la matinada, el condemnat va anar fins al maleter del seu cotxe, va treure l'escopeta, la va carregar, va apuntar contra la víctima mortal i va disparar quan estava a una distància d'entre 100 i 125 centímetres. El tribunal exposa que, tal com van detallar els forenses, el tret va impactar directament al cor de la víctima, que va morir sense tenir cap possibilitat de defensar-se ni de sobreviure. Seguint el veredict del jurat, l'Audiència va concloure que va ser un assassinat agreujat perquè el processat "va actuar de manera tan ràpida com sorpresiva, aprofitant que la foscor del lloc impedia que la víctima s'adonés d'allò que feia i sabent que anava absolutament desarmat". També, afegia, perquè era "l'únic obstacle" que li impedia executar el seu pla, que era mantenir relacions sexuals amb la dona. "Un cop eliminat l'obstacle", continuava relatant la sentència, de la Fuente va anar fins a l'altre vehicle i va utilitzar la força per endur-se la dona, a qui va arrossegar fins al seu cotxe. "Se la va emportar fins a un paratge solitari i inhòspit, allunyat de la mirada de terceres persones, d'habitatges i de vies públiques transitades" i, "prevalent-se de l'entorn solitari i del pànic que li havia infundat", la va violar en dues ocasions. La sentència remarcava que la dona "va mantenir relacions sexuals amb l'acusat contra la seva voluntat, i només per la por que també l'assassinés". L'Audiència també el condemnava com a autor d'un delict de detenció il·legal perquè el jurat va concloure que va tenir la dona retinguda més de sis hores. La sentència afegia que no només la va retenir per violar-la, sinó que aquesta situació es va allargar encara més en el temps perquè va obligar la dona a dormir amb ell dins el cotxe fins que es va fer de dia. No va ser fins a les vuit del matí que ell va sortir del vehicle i la dona va fugir "muntanya a través" per demanar ajuda. La sentència recollia una de les circumstàncies atenuants esgrimides per la defensa que el jurat popular va considerar provada que és que, aquella nit, l'acusat tenia les capacitats afectades pel consum d'alcohol i

drogues. L'Audiència el va condemnar a 20 anys de presó pel delictes d'assassinat agreujat, 7 anys i 6 mesos pel de violació, 4 anys pel de detenció il·legal i 6 mesos pel de tinença il·lícita d'armes. La sentència assenyalava que, tot i que les penes sumen 32 anys de presó, el temps màxim de compliment efectiu, segons marca la llei, és de 30 anys. La defensa va recórrer contra la sentència al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que el febrer passat va desestimar el recurs i va confirmar íntegrament la resolució de l'Audiència de Girona. El condemnat va tornar a interposar recurs, aquest cop davant el Tribunal Suprem. La defensa, en essència, qüestionava la condemna per assassinat perquè sostenia que no s'havia acreditat degudament que li havia engegat el tret a traïció i també al·legava que les sentències anteriors no argumentaven prou que engegés el tret contra la víctima mortal per "facilitar la comissió d'altres delictes". El Suprem resol que l'acusació va presentar "diverses proves amb un inequívoc sentit incriminadori" que van servir per acreditar "sense cap marge de dubte" que l'autor va perpetrar l'acció "sense que la víctima pogués defensar-se". I, amb relació a la segona qüestió, l'alt tribunal resol que, tot i que és cert que les dues sentències ofereixen una "explicació escassa" per argumentar que va disparar contra l'home per violar l'altra víctima, es "dedueix raonablement de la mateixa dinàmica dels fets". "No hi ha cap altra explicació del succés que, per altra banda, no ha estat ni oferta ni provada per l'acusat", conclou el Suprem. La sentència inadmet el recurs i imposa les costes processals al processat. Ja no hi ha cap més possibilitat de recurs contra la sentència.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/baix-emporda/2025/11/11/suprem-confirma-32-anys-preso-123581453.html>